

بررسی مقایسه‌ای اثر ژل آنتی باکتریال و صابون در تأمین بهداشت دست افراد نظامی

حسن نیکویی نژاد^{*}، غلامعلی قربانی^آ، حسین اکبری^آ، سید احمد خلیفه سلطانی^آ

آدرس مکاتبه: دانشگاه علوم پزشکی بقیه /... (عج)، پژوهشکده طب رزمی، مرکز تحقیقات بهداشت نظامی، تهران، ایران.

تاریخ اعلام قبولی مقاله: ۱۴/۱۰/۱۵

تاریخ دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۵/۹/۲۵

تاریخ اعلام وصول: ۱۵/۶/۲۹

خلاصه

مقدمه: کمبود آب بهداشتی در عملیات نظامی باعث کاهش بهداشت دست می‌شود. هدف این مطالعه، بررسی تأثیر ژل آنتی باکتریال در مقایسه با آب و صابون در تأمین بهداشت دست می‌باشد.

مواد و روش کار: مطالعه به شکل تجربی و به صورت تصادفی ساده در دو گروه ۳۵ نفره از نظامیان نیروی هوایی مرکز آیت‌الله کاشانی شهر کاشان در سال ۸۵ انجام شد. به فاصله ۵ دقیقه قبل و بعد از مصرف صابون و ژل آنتی باکتریال، دو نمونه گرفته شد؛ نمونه‌ها در محیط‌های BA و EMB کشت داده شد و با تست‌های بیوشیمیایی نوع باکتری مشخص گردید. یافته‌ها با آزمونهای آماری مک‌نمار، مجذورکاری و t-test آنالیز شد و $p < 0.05$ معنی‌دار محسوب گردید.

نتایج: شایعترین جرم قبل از مداخله در هر دو گروه استافیلوکوک کواگولاز مثبت بود. ژل آنتی باکتریال باعث کاهش ۹۳/۵٪ در تعداد کولونی‌های استافیلوکوکی و ۱۰۰٪ در گونه‌های دیگر گردید ($p < 0.01$). تعداد شمارش کولونی باکتریها با مصرف آب و صابون کاهش معنی‌داری نداشت ($p > 0.25$).

بحث: در این مطالعه مشخص شد که ژل آنتی باکتریال، نسبت به آب و صابون، تأثیر بیشتری در تأمین بهداشت دست دارد، کاربرد آن آسانتر است و احتیاج به آب هم ندارد. به همین خاطر استفاده از ژل آنتی باکتریال، به جای صابون، برای تأمین بهداشت دست در عملیات نظامی در منطقه‌ی با بهداشت عمومی پایین توصیه می‌شود.

واژگان کلیدی: صابون، ژل آنتی باکتریال، بهداشت دست.

مقدمه

پزشکی، آلودگی دست می‌تواند باعث شیوع بیماری‌های روده ای و انگلی شود؛ همچین شیگلا و میکروباهای دیگر از این طریق می‌توانند باعث آلودگی غذا گردند. شستن دست با صابون یکی از دستورات بهداشتی است که برای جلوگیری از این آلودگی توصیه می‌شود [۳-۵]. حتی با استفاده از ضد عفونی کننده‌ی دست می‌توان از شیوع بیماری‌های مثل آنفلوانزا، در موقع اپیدمی آن، جلوگیری کرد

انتقال عفونت باعث افزایش هزینه و خسارت مالی و کاهش کیفیت زندگی می‌شود و رعایت بهداشت دست، اولین راه شناخته شده در کاهش انتقال عفونتها به دیگران است [۱]. راهنمای سازمان بهداشت جهانی در زمینه‌ی بهداشت دست تقریباً در تمام کشورها توصیه و اعمال می‌شود و اهمیت فراوان در جلوگیری از گسترش عفونت‌های بیمارستانی دارد [۲]. در افراد غیر از گروه

۱- معاونت بهداری نیروی هوایی سپاه، آموزشگاه نظامی آیت‌الله کاشانی، نیروی هوایی سپاه، کاشان، ایران.

۲- استادیار بیماری‌های عفونی، مرکز تحقیقات بهداشت نظامی، پژوهشکده طب رزمی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه ایران. نویسنده‌ی مسؤول e-mail: gholamalighorbani@yahoo.com

۳- گروه آمار، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران.

۴- استادیار بیماری‌های عفونی، گروه بیماری‌های عفونی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

انکوباسیون در ۳۷ درجه‌ی سانتیگراد از نظر رشد، عدم رشد و تعداد کلونی مورد بررسی قرار گرفت. ضمناً تستهای اختصاصی (تستهای بیوشیمیایی IMVIC) برای تعیین جنس و گونه باکتریهای خانواده‌ی آنتروباکتریاسه و تستهای بیوشیمیایی کاتالاز، کواگولاز و اکسیداز برای تعیین هویت کوکسیهای گرم مثبت و سایر تستهای اختصاصی برای گونه‌های متفرقه انجام شد و نتایج ثبت گردید. پس از جمع آوری داده‌ها، از آزمونهای آماری t-paired و مک نمار و من ویتنی یو استفاده شد و $p < 0.05$ معنی دار محسوب گردید.

نتایج

در این مطالعه ۷۰ نفر از افراد نظامی در قالب دو گروه ۳۵ نفره مورد بررسی قرار گرفتند. در هر دو گروه بیشترین گونه باکتریایی قبل از شستشوی دستها مربوط به استافیلوکوک کواگولاز مثبت (۸۰٪) در گروه صابون و ۸۸٪ در گروه ژل آنتی باکتریال بود. در گروه ژل آنتی باکتریال، استافیلوکوک کواگولاز مثبت بعد از استفاده از ژل ۹۳٪ کاهش یافت. رفع آلوگی استرپتوکوک، باسیلوس سرئوس، استرپتوکوک گروه D، کلیسیلا، استافیلوکوک اپیدرمیدیس، استافیلوکوک ساپروفیتیکوس، استرپتوکوک ویریدنس و دیفتیرویید پس از مصرف ژل ۱۰۰٪ بود. آلوگی دست پس از مصرف ژل آنتی باکتریال، در مقایسه با صابون، در مورد میکروارگانیسمهای استافیلوکوک کواگولاز مثبت، استرپتوکوک، استرپتوکوک گروه D و استافیلوکوک کواگولاز منفی اپیدرمیدیس به طور معنی داری کاهش بیشتری یافت ($p < 0.01$).

سایر میکروب‌های مورد بررسی نیز بعد از استفاده از ژل آنتی باکتریال در مقایسه با صابون به طور معنی داری کاهش داشت ($p < 0.05$) (جدول ۱).

کاهش تعداد کلونی‌های استافیلوکوک کواگولاز مثبت، باسیلوس سرئوس و استرپتوکوک گروه D در هر دو گروه معنی دار بود ($p < 0.05$) ولی استرپتوکوک ویریدنس، استافیلوکوک ساپروفیتیکوس و پسودomonas در گروه صابون کاهشی نداشتند (جدول ۲).

بیشترین میزان کاهش در گروه صابون مربوط به استرپتوکوک (۴۵٪) و در گروه ژل آنتی باکتریال مربوط به استرپتوکوک (۱۰٪) و کوکسی ها (۹۴٪) بود. در نهایت کاهش کلی میکروارگانیسم ها در گروه ژل، ۸۵٪ و در گروه صابون ۲۹٪ بود که تفاوت معنی داری نشان می‌داد ($p < 0.01$) و ژل اثر بیشتری در تأمین بهداشت دست داشت (جدول ۳).

[۶]، ولی با توجه به این که شستن دست، به علت ایجاد عوارض پوستی و وقت گیری، توسط کارکنان بیمارستان انجام نمی‌شود، در حال حاضر از مواد ضد عفونی کننده با عوارض کمتر استفاده می‌شود. نظامیان نیز به علت وضع شغلی خود و زندگی در شرایط عملیاتی با بهداشت پایین، در معرض خطر بیماریهای روده‌ای واگیردار هستند. جابجایی مکرر نیروها و عدم استقرار طولانی در یک محل و کمبود آب و مواد پاک کننده از عواملی است که مشکلاتی در بهداشت فردی و شستن دست به وجود می‌آورد. شستن دست با آب و صابون همان مشکلات موجود در بیمارستانها را داراست و جایگزینی ساده تر به جای آن، در تأمین بهداشت دست مفید خواهد بود. ژلهای آنتی باکتریال به علت مصرف راحت‌تر، عدم نیاز به آب، عدم نیاز به خشک کردن و عدم نیاز به دفع فاضلاب، جایگزینی خوب برای تأمین بهداشت دست هستند [۷].

از این رو، در این مطالعه اثر شستشوی دست با صابون و ژل آنتی باکتریال در تأمین بهداشت دست نظامیان با هدف اصلی یافتن جایگزینی ساده تر برای تأمین بهداشت دست در عملیات نظامی، مقایسه شد.

مواد و روش کار

این پژوهش از نوع کارآزمایی بالینی با کنترل تصادفی است که به صورت یک مطالعه پایلوت انجام شد. از روی فهرست کارگزینی افراد نظامی، ۷۰ نفر به صورت تصادفی و در قالب دو گروه ۳۵ نفره انتخاب گردیدند، هدف مطالعه برای آنها تشریح شد و با رضایت کامل در طرح شرکت کردند. نیمی از افراد هر گروه از صابون و نیم دیگر از ژل آنتی باکتریال ساخت شرکت داروگر استفاده کردند. ژل دارای ترکیبی از الكل تریکلوزان و الكل اتیلیک به اضافه گلیسیرین به عنوان نرم کننده بود و با نام ژل آنتی باکتریال (Antibacterial gel) به کار برده شد. ابتدا از دست هر فرد با سوآپ استریل نمونه گرفته شد. نمونه دوم ۵ دقیقه پس از شستشوی یک دقیقه‌ای دستها با صابون و یا ژل و با کنترل کامل افراد به لحاظ عدم تماس دستها با محیط گرفته شد. نمونه‌ها کشت داده شده، پلیت‌ها به آزمایشگاه منتقل شد و نوع و تعداد کلونی میکروارگانیسم‌ها مشخص گردید. از هر فرد دو نمونه کشت، یکی قبل و دیگری بعد از شستشو با صابون و ژل آنتی باکتریال، تهیه گردید. نمونه‌های ارسالی به آزمایشگاه بالافصله در محیط‌های کشت بلاداکار (BA)، EMB و Thioglycolate کشت داده شد و پس از ۴۸ تا ۴۸ ساعت

جدول ۱: میزان کاهش فراوانی انواع میکروارگانیسمها پس از مصرف آب و صابون و ژل در افراد نظامی.

میکروارگانیسم	گروهها	آب و صابون		ژل آنتی باکتریال		نتیجه آزمون مقایسه دو گروه	P value
		موارد مثبت	درصد کاهش	موارد مثبت	درصد کاهش		
استاف کوآگولاز مثبت		۲۸		۲۱	(۲)	۹۳/۵	<۰/۰۰۱
استرپتوكوک		۳		۸	(۱)	۱۰۰	۰/۰۵
باسیلوس سرئوس		۱۱		۲	(۳)	۱۰۰	۰/۱۳
استرپتوكوک گروه D		۱۱		۸	-	۱۰۰	<۰/۰۰۱
کلبسیلا		۴		۳	(۱)	۱۰۰	۰/۱۶
استاف اپیدرمیدیس		۱۷		۱۳	(۲)	۱۰۰	۰/۰۰۱
ویریدنس		۳		۴	-	۱۰۰	۰/۰۲۸
دیفتروئید		۵		۱	(۳)	۱۰۰	N.S
استاف ساپروفیتیکوس		۷		۳	-	۱۰۰	۰/۰۰۸
باسیلوس		۴		۴	-	(۱) ۲۵	N.S
پسودوموناس		-		۱	-	۱۰۰	N.S

جدول ۲: شاخص های آماری کاهش تعداد کلیونی های میکروارگانیسمها دست پس از مصرف آب و صابون و ژل آنتی باکتریال در افراد نظامی.

میکروارگانیسم	گروه	آب و صابون		ژل آنتی باکتریال		نتیجه آزمون مقایسه دو گروه	P value
		S.D±X	S.D±X	S.D±X	S.D±X		
استاف کوآگولاز مثبت		۱۴/۷ ± ۱۲/۵	۲۲/۹ ± ۲۱/۹				۰/۰۵۷
استرپتوكوک		۱/۱۷ ± ۴/۱	۵ ± ۱۰				۰/۰۴۴
باسیلوس سرئوس		۰/۷۷ ± ۱/۳	۰/۱۱ ± ۰/۴۷				۰/۰۰۷
استرپتوكوک گروه D		۱۰/۲ ± ۱۹/۱	۶/۵ ± ۱۵/۵				۰/۳۷
کلبسیلا		۰/۰۳ ± ۰/۱۷	۰/۲۳ ± ۰/۷۷				۰/۱۴
استاف اپیدرمیدیس		۰/۷ ± ۲/۹۴	۷/۱ ± ۱۱/۲				۰/۸
ویریدنس		۰/۷ ± ۲/۹۴	۳/۶ ± ۱۰/۳				۰/۱۲
دیفتروئید		۱/۷ ± ۵	۰/۵۷ ± ۲/۴				۰/۲۴
استاف ساپروفیتیکوس		۲/۱ ± ۷/۶	۱/۹ ± ۶/۶				۰/۹۰۷
باسیلوس		۰/۲۳ ± ۰/۸	۰/۱۷ ± ۰/۵				۰/۷۳
سودوموناس		-	۰/۰۳ ± ۰/۱۷				۰/۳۲

جدول ۳: میزان کاهش فراوانی انواع گونه های میکروارگانیسمها پس از مصرف آب و صابون و ژل در افراد نظامی.

نوع ماده مصرفی	گونه های باکتریایی	آب و صابون				ژل آنتی باکتریال	نتیجه آزمون مقایسه دو گروه P value
		موارد مثبت درصد کاهش					
گروه استرپتوكوک		۴۵/۹۶	۱۷	(۱)	۲۰	(۲۰)	<۰/۰۰۱
باسیلوس		۲۱/۱	۱۹	(۴)	۹	(۶)	.۰/۰۲
کوکسی ها		۲/۹	۳۵	(۱)	۳۵	(۳۳)	<۰/۰۰۱
باسیل گرم منفی		۲/۹	۳۵	(۱)	۳۵	(۳۰)	<۰/۰۰۱

آنها مقرنون به صرفه و آسانتر است و احتیاج به آماده سازی دفع فاضلاب در حین مأموریت هم ندارند [۴، ۷، ۸]. در مأموریت های جنگی، سربازان و نظامیان به علت تماس نزدیک با هم و زندگی دسته جمعی و کاهش بهداشت فردی به علت عدم در دسترس بودن امکانات بهداشتی، در معرض خطر ابتلا به بیماری های روده ای انتقال یابنده از طریق دست می باشند، لذا با استفاده از ژل آنتی باکتریال در موقعی که آب بهداشتی و وقت کافی در اختیار نیست، خطر ابتلا به عفونت های روده ای کاهش می یابد [۳، ۱۰].

تأثیر بیشتر ژلهای الکلی در کاهش عفونتهای بیمارستانی در مطالعات دیگر و طبق راهنمای سازمان بهداشت جهانی مورد تصریح قرار گرفته، همگی بر استفاده از آن تأکید کرده اند [۲، ۱۱-۱۳]. در حال حاضر در بیشتر مراکز بیمارستانی، از ضد عفونی کننده های حاوی الکل استفاده و برای جلوگیری از عوارض خشکی پوست، یک نرم کننده به آن اضافه می شود. ژل به کار رفته در این مطالعه نیز دارای این خصوصیات بود. هر چند که در این مطالعه عوارضی دیده نشد، ولی نمی توان با اطمینان در مورد عوارض ناشی از کاربرد آن اظهار نظر نمود؛ احتمالاً تعداد کم نمونه ای مورد بررسی در این مطالعه در این امر مؤثر می باشد و بررسی این عارضه در مطالعه ای با تعداد افراد بیشتر ضروری است. هر چند که ژل مصرف شده در این مطالعه دارای گلیسرین به عنوان نرم کننده بود که به نظر می رسد از ایجاد این گونه عوارض جلوگیری کند [۱۲، ۱۳]. مشکل دیگر که به عنوان عارضه کاربرد این ژل باید در نظر داشت، چرب ماندن دست و ایجاد

اثر صابون بر کاهش بیماری های ۲۱/۱٪ و اثر ژل آنتی باکتریال ۶۶/۷٪ بود که به طور معنی داری اثر خوب ژل را بر بیماری های ژلهای می دهد.

بحث

آلودگی دست در کارکنان گروه پزشکی از نظر انتقال عفونت های بیمارستانی و در افراد غیر پزشکی از نظر انتقال عفونت های روده ای اهمیت دارند. عفونت های روده ای مثل شیگلا، سالمونلا و انگل های روده ای می توانند از طریق دست آلوده منتقل و باعث شیوع بیماری های روده ای شوند [۴، ۹]. افراد نظامی برای تأمین بهداشت دست خود در طی رزمایش یا عملیات جنگی، دچار مشکل می شوند و ارائه راههای ساده تر برای حفظ بهداشت در این موقع ضروری به نظر می رسد. فلور میکروبی پوست به دو گروه ارگانیسم های موقت و دائم تقسیم بندی می شود که نوع دست می تواند از طریق دست به دیگران منتقل شده، یا در خود فرد باعث عفونت شود؛ این مسئله در کارکنان بیمارستانی یکی از مهم ترین راههای انتقال عفونت محسوب می شود، ولی در افراد غیر گروه پزشکی، کمتر مورد توجه قرار گرفته است. بهترین ضد عفونی کننده های دست را می توان با مخلوطی از چند الکل به دست آورد که یک اثر هم افزایی (سینرژیک) بر ضد میکروب داشته باشند. هنگام استفاده از این مواد، احتیاج به شستن دست با آب و صابون و نیز صرف وقت نیست (به خصوص در مواقعی مثل مأموریت های نظامی که کمبود وقت و آب مهم هستند)، استفاده از

دارد و به علت عدم احتیاج به آب و سیستم فاضلاب، از نظر هزینه هم مقررین به صرفه تر خواهد بود، هر چند مطالعات وسیع تری را می طلبید [۱۱، ۱۸].

برای مشخص کردن کیفیت تأثیر ماده‌ی ضد عفونی کننده می توان آن را با نوع استاندارد مقایسه کرد که به عنوان فاکتور EN1500، EN کاهش دهنده میکروب از آن استفاده می شود؛ EN (European norm) 12791 و کاهش ۲ لگاریتم تعداد کلونی میکروبی بعد از مصرف ضد عفونی کننده را در این مورد استاندارد می دانند. در این مطالعه ژل به کار رفته اثر قابل قبول داشت و به خصوص در مورد میکروب‌های گرم مثبت دست مثل استافیلوکوک و استرپتوکوک کاهش ۱۰۰٪ داشت و با ضد عفونی کننده استاندارد قابل مقایسه و از کیفیت خوبی برخوردار بود [۱۶، ۱۷].

ضد عفونی کننده‌های حاوی الكل علاوه بر خاصیت میکروب کشی، دارای خاصیت ضد قارچ و ویروس هستند و با توجه به زندگی دسته جمعی نظامیان در موقع جنگ یا مأموریت‌های آموزشی، که خطر انتقال عفونت‌های ویروسی، مثل آنفلوآنزا، از طریق دست دادن وجود دارد و گاه باعث اپیدمی در یک یگان می شود، این ژل ضد عفونی کننده به کنترل شیوع بیماریهای باکتریال، ویروسی و قارچ‌های پوستی کمک می نماید که باید به عنوان یکی از فواید این ژل مدنظر باشد [۱۷، ۱۸].

طبق تحقیق حاضر مشخص شد که ژل آنتی باکتریال داروگر در رفع آلودگی دست بیشتر از صابون موثر است و می تواند جایگزین مناسبتری برای آن باشد. مهمنتین ویژگی ژلهای آنتی باکتریال در مقایسه با صابون معمولی، وجود ترکیبات مختلف آنتی باکتریال مثل الكل اتیلیک و تریکلوزان در آنهاست. الكلها دارای فعالیت میکروب کشی در مقابل باکتریهای گرم مثبت و گرم منفی و حتی پاتوژنهای مقاوم بوده، به طور مؤثری شمار باکتریواستاتیک وسیعی روی باکتریهای گرم مثبت و گرم منفی دارد و در شوینده‌ها و محصولات بهداشتی مختلف قابل استفاده می باشد. عدم وجود ترکیبات فوق در صابون‌های معمولی، میزان کارایی آن را برای تأمین بهداشت دست کاهش داده است و تهیه‌ی جایگزینی بهتر برای صابون ضروری است [۱۱].

در مطالعه Sartor بیان شده است که چنانچه صابون به صورت خیس برای مدت طولانی نگهداری شود، یک منبع آلودگی میکروبی و خطری برای سلامت افراد است، ولی این خطر در استفاده از ژل آنتی باکتریال کمتر دیده می شود [۲۰].

در مطالعات مختلف، رطوبت دستهای که حاصل شستن دست با آب و صابون است، به عنوان منبع آلودگی مطرح شده‌اند ولی

مشکل برای وضعی است. این مسأله در مورد استفاده از پماد سنگر در رزمندگان نیز وجود داشت، که علت آن استفاده مداوم از پماد بود، ولی در مورد ژل آنتی باکتریال، نیازی به استفاده مداوم نیست (فقط قبل از غذا و بعد از توالت مصرف می شود و اثربروت دارد) و مشکلی برای وضعی ایجاد نمی کند، هر چند بررسی گسترش در این زمینه لازم است [۱۵].

در افراد نظامی، مشابه پرستاران، حفظ وقت مهم است. صرف نکردن وقت، یکی از مهمترین علل استفاده از این ژل ها برای ضد عفونی دست است (۳۰ تا ۴۰ ثانیه وقت صرف آن می شود)، در حالی که استفاده از آب و صابون وقت زیادی لازم دارد، در مطالعه‌ای بر روی کارکنان یک بخش بیمارستانی، ۱۷٪ از وقت کارکنان در یک شیفت (۱/۳ ساعت) صرف شستشو با آب و صابون، با رعایت کامل اصول شستشوی دستها، گردید و زمانی که این کار توسط ژلهای الكلی انجام شد، فقط ۴٪ از وقت کارکنان (۰/۳ ساعت) صرف گردید [۱۶، ۱۷]. این در حالی است که نظامیان نیز، مشابه کارکنان بیمارستانی، گاه از نظر زمانی در مضیقه هستند و حفظ زمان ممکن است برای آنها خیلی با اهمیت و حیاتی باشد؛ با استفاده از ژل آنتی باکتریال این مشکل تا حدی بر طرف می شود [۱۶، ۱۷]. از طرفی دیگر فاضلاب حاصل از شستن دست در محیط نظامی، خود خطری برای بهداشت محیط است و باعث تجمع حشرات و جوندگان شده، باعث انتقال بیماریهای مستقر در منطقه و زمین گیر شدن رزمندگان می شود که این مشکلات نیز با استفاده از ژل آنتی باکتریال قابل رفع است [۳].

طبق راهنمایی CDC، ضد عفونی کننده های الكلی همراه با نرم کننده به جای صابون برای بهداشت دست توصیه شده است، چون کمتر باعث تحریک و خشکی پوست می شود. ضروری است برای کاهش مقاومت میکروبی، در این محصولات از بیش از یک الكل استفاده شود که ژل به کار رفته در این مطالعه نیز این خاصیت را دارد، هر چند که مقاومت به ضد عفونی کننده ها بیشتر در بیمارستان مطرح است. ژل مصرف شده در این مطالعه دارای دو نوع الكل بود که یک اثر هم افزایی در جلوگیری از ایجاد مقاومت میکروبی دارند و چون به طور مداوم به کار نمی رود، ایجاد مقاومت میکروبی با آن خیلی کم خواهد بود [۲].

شوینده های الكلی خشکی کمتری نسبت به آب و صابون ایجاد می کنند و به همین علت مقبولیت بیشتری خواهند داشت. کاهش اثر تحریکی و خشکی پوست به خصوص وقتی یک نرم کننده مثل گلیسیرین هم در ترکیب الكلی به کار رفته باشد مشخص تر است، از این رو، استفاده از ژل در مقایسه با صابون ضرر کمتری

نتیجه گیری

در مطالعه‌ی حاضر مشخص شد که ژل آنتی باکتریال اثر بیشتری نسبت به مصرف آب و صابون در تأمین بهداشت دست دارد، استفاده از آن آسانتر است و وقت کمتری را به خود اختصاص می‌دهد؛ لذا توصیه می‌شود که در مأموریت‌های نظامی به عنوان یکی از اقلام بهداشتی همراه فرد مورد استفاده قرار گیرد. عوارض این ژلهای در این مطالعه قابل تشخیص نبود و انجام بررسی با حجم نمونه زیادتر توصیه می‌شود تا در صورت وجود عوارض برای رفع آن اقدام گردد. یکی دیگر از مزایای ژل آنتی باکتریال که باید مد نظر قرار گیرد، این است که این مواد به خاطر اثر ضدغوفونی کشنده‌ی، از شیوع بیماریهای ویروسی انتقال یافته از راه تماس دست جلوگیری می‌کنند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از همکاری دانشگاه علوم پزشکی کاشان و فرماندهی محترم و کارکنان آموزشگاه نظامی آیت... کاشانی تشکر و قدردانی می‌گردد.

عدم نیاز به مصرف آب در مورد ژلهای آنتی باکتریال، این عیب را مرتفع می‌نماید [۲۱].

در کارکنان نظامی، میکروب‌های گرم منفی روده‌ای به علت ایجاد اسهال آبکی و دیسانتری، با اهمیت هستند که به خوبی با استفاده از ژل آنتی باکتریال قابل رفع می‌باشند، در حالی که آب غیر بهداشتی خود می‌تواند منشأ عفونت باشد [۵، ۱۰].

نیروهای نظامی به دلیل دارا بودن شرایطی چون زندگی در سنگر و چادر، برپایی اردوگاهها در مناطق فاقد تسهیلات کافی بهداشتی، جابجایی مکرر ناشی از انجام وظایف، حجم زیاد کار، فقدان فرصت کافی و کمبود آب و مواد پاک کننده، همواره مشکلاتی در مورد شستشوی دستها با آب و صابون دارند و بیماریهای گوارشی ناشی از این مسئله پارهای اوقات گریبان گیر آنان شده، گاهی با وظایف و مأموریتهای آنان تداخل ایجاد می‌کند. استفاده آسان تر از ژلهای آنتی باکتریال در شرایط نظامی امکان رعایت مناسب‌تر بهداشت فردی را فراهم می‌سازد و خطر شیوع بیماری‌های عفونی را کاهش می‌دهد [۵، ۷، ۱۰].

منابع

- 1- Kaiser NE, Newman JL. Formulation technology as a key component in improving hand hygiene practices. *Am J Infect Control.* 2006 Dec;34(10S):82-97.
- 2- Whitby M, Pessoa-Silva CL, McLaws ML, Allegranzi B, Sax H, Larson E, et al. Behavioural considerations for hand hygiene practices: the basic building blocks. *J Hosp Infect.* 2006 Dec 2; [Epub ahead of print].
- 3- Idowu OA, Rowland SA. Oral fecal parasites and personal hygiene of food handlers in Abeokuta, Nigeria. *Afr Health Sci.* 2006 Sep;6(3):160-4.
- 4- Green LR, Selman CA, Radke V, Ripley D, Mack JC, Reimann DW, et al. Food worker hand washing practices: an observation study. *J Food Prot.* 2006 Oct;69(10):2417-23.
- 5- Chompook P, Todd J, Wheeler JG, von Seidlein L, Clemens J, Chaicumpa W. Risk factors for shigellosis in Thailand. *Int J Infect Dis.* 2006 Nov;10(6):425-33.
- 6- Collignon PJ, Carnie JA. Infection control and pandemic influenza. *Med J Aust.* 2006 Nov 20;185(10):S54-7.
- 7- Smetana J, Smetana R, Vackova M, Pek M, Chlibek R. Prevention of the development and importation of infections in members of the Army of the Czech Republic participating in foreign missions. *Epidemiol Microbiol Imunol.* 2005 Aug;54(3):116-22.
- 8- Centers for Disease Control and Prevention (CDC). Outbreak of cutaneous *Bacillus cereus* infections among cadets in a university military program--Georgia, August 2004. *MMWR Morb Mortal Wkly Rep.* 2005 Dec 9;54(48):1233-5.
- 9- Malhotra R, Lal P, Prakash SK, Daga MK, Kishore J. Study of hand hygiene and enteroparasite infestation among food handlers working in a medical college of North India. *Indian J Pathol Microbiol.* 2006 Apr; 49 (2) : 296-301.
- 10- Tsega E, Krawczynski K, Hansson BG, Nordenfelt E, Negusse Y, Alemu W, et al. Outbreak of acute hepatitis E virus infection among military personnel in northern Ethiopia. *J Med Virol.* 1991 Aug;34(4):232-6.
- 11- Bermejo J, Wertz A, Bencomo B, Lesnaberres P, Notario R. Effect of alcohol-gel hand hygiene on nosocomial infections due to multi-

- resistant Klebsiella pneumoniae. Medicina (B Aires). 2003; 63(6): 715-20.
- 12- Hilburn J, Hammond BS, Fendler EJ, Groziak PA. Use of alcohol hand sanitizer as an infection control strategy in an acute care facility. Am J Infect Control 2003 Apr;31(2):109-16.
- ۱۳- خلیفه سلطانی، سید احمد. بررسی اثر ژل آنتی باکتریال بر ارگانیسمهای دست پرسنل بیمارستان. مجله علمی پژوهشی فیض کاشان، شماره ۲۹، بهار ۱۳۸۳.
- 14- Girou E, Loyeau S, Legrand P, Oppein F. Efficacy of handrubbing with alcohol based solution versus standard handwashing with antiseptic soap: randomised clinical trial. BMJ. 2002 August 17; 325- 340.
- ۱۵- مهدی خوبدل و همکاران. بررسی میزان رضایت مندی پرسنل بهداشتی حاضر در مناطق جنگی غرب کشور از پماد سنگ (دافع خشرات) در طی سالهای جنگ تحمیلی. خلاصه مقالات سومین کنگره طب نظامی. چاپ اول، تهران: موسسه فرهنگی و انتشارات روابط سازمان اسناد و کتابخانه ملی، ۱۳۸۴، صفحه: ۳۶۸-۳۶۹.
- 16- Hubner NO, Kampf G, Kamp P, Kohlmann T, Kramer A. Does a preceding hand wash and drying time after surgical hand disinfection influence the efficacy of a propanol-based hand rub? BMC Microbiol. 2006 Jun 22;6:57.
- 17- Dharan S, Hugonnet S, Sax H. Comparison of waterless hand antisepsis agents at short application times: raising the flag of concern. Infect Control Hosp Epidemiol. 2003 Mar;24(3):157-9.
- 18- Kampf G, Kramer A. Epidemiologic background of hand hygiene and evaluation of the most important agents for scrubs and rubs. Clin Microbiol Rev. 2004 Oct;17(4):863-93.
- 19- Lejbkowicz F, Samet L, Belavsky L, Bitterman-Deutsch O. Impetigo in soldiers after hand-to-hand combat training. Mil Med. 2005 Nov;170(11):972-4.
- 20- Sartor C, Jacomo V, Duvivier C, Tissot-Dupont H, Sambuc R, Drancourt M. Nosocomial Serratia marcescens infections associated with extrinsic contamination of a liquid nonmedicated soap. Infect Control Hosp Epidemiol 2000; 21:196-9.
- 21- Patrick DR, Findon G, Miller TE. Residual moisture determines the level of touch-contact-associated bacterial transfer following hand washing. Epidemiol Infect 1997; 119:319-25.